

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobců: **a) F. Š., b) J. S.**, oba zast. advokátem Mgr. Pavlem Nádeníčkem, Průchodní 377/2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Žerotínovo nám. 3/5, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) obec Babice nad Svitavou**, Babice nad Svitavou 197, zast. advokátem Mgr. Janem Hladkým, LL.M., Orlí 483/1, Brno, **2) EG.D, a. s.**, Lidická 1873/36, Brno, **3) CETIN a. s.**, Českomoravská 2510/19, Praha 9, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2022, čj. JMK 30680/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně b) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2023, čj. 30 A 46/2022-183,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Obec Babice nad Svitavou (OZNŘ I nebo stavebník) požádala Obecní úřad Bílovice nad Svitavou (stavební úřad) o povolení pro umístění stavby označené jako „ZŠ a MŠ Babice nad Svitavou, p. o., rozšíření kapacit MŠ, vybudování odborných učeben ZŠ, dostavba ZŠ a MŠ“ (dále jen „stavba“, „stavební záměr“ nebo „záměr“). Stavební úřad rozhodl, že je stavební záměr přípustný, a dne 2. 9. 2021 vydal rozhodnutí o umístění stavby.

[2] Žalobci jsou spoluvlastníky pozemků parc. č. XA a XB v obci B. n. S., které bezprostředně sousedí s areálem základní a mateřské školy, ve kterém bude proveden stavební záměr. Součástí pozemku parc. č. XB je rodinný dům č. p. X.

[3] Proti rozhodnutí o umístění stavby podali žalobci odvolání, o kterém žalovaný dne 2. 3. 2022 rozhodl tak, že rozhodnutí stavebního úřadu částečně změnil a ve zbytku odvolání zamítl. Žalovaný upravil výrok rozhodnutí stavebního úřadu tak, aby byl v souladu s projektovou dokumentací.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného se bránili žalobci u krajského soudu, který žalobu v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

2. Obsah kasační stížnosti a vyjádření

2.1 Kasační stížnost

[5] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně b) [stěžovatelka] kasační stížnost. Namítla, že krajský soud nesprávně posoudil otázku souladu záměru s prostorovými regulativy územně plánovací dokumentace a související otázku výkladu, resp. povahy záměru jako dostavby stávající budovy. Krajský soud nesprávně posoudil otázku výšky přístavby, když dovodil, že regulativ dvou nadzemních podlaží (2 NP) odpovídá tomu, že budova by neměla být vyšší než to, co odpovídá výšce 2 NP. Standardní výška 2 NP odpovídá podle krajského soudu 9 m, přičemž tento údaj uváděl již žalovaný, který jej dostatečně nezdůvodnil. Krajský soud dále uvedl, že stěžovatelka nevznesla žádné věcné námitky, že by výška 2 NP měla být jiná. Podle stěžovatelky však krajský soud nevzal v úvahu, že přístavba má dosahovat výšky 12,5 m.

[6] Stěžovatelka namítla, že přístavba základní školy není rekonstrukcí ani úpravou stávajícího objektu, a proto na ni není použitelná prostorová regulace týkající se úprav stávajících budov. Závěr žalovaného a krajského soudu, že přístavba základní školy představuje úpravu stávající budovy, je nelogický a nesprávný. Po celou dobu byl stavební záměr předkládán jako nová stavba.

[7] Krajský soud se podle stěžovatelky nezabýval interpretací „*rozsáhlé dostavby původní stavby*“, která má původ v již neúčinné územně plánovací dokumentaci. Žalobní námitku s tímto pojmem související ponechal krajský soud bez povšimnutí. Meritem této námitky byla nesprávnost a nelogičnost výroku stavebního úřadu, který se opíral o interpretaci předchozí územně plánovací dokumentace. Žalovaný poté výrok stavebního úřadu v dané části nezměnil ani neopravil. Tímto výrokem se stavební úřad nedostatečně vypořádal s námitkou stěžovatelky. Žalovaný odůvodnění stavebního úřadu převzal. Jeho rozhodnutí je tedy nezákonné. Zmínka krajského soudu, že původní územní plán se „*vůbec nedostal do hry*“, je s ohledem na samotný výrok rozhodnutí žalovaného nesprávná a krajský soud se s příslušnou žalobní námitkou dostatečně nevypořádal.

[8] V napadeném rozsudku se krajský soud zabýval zjevnou nesprávností údaje vzdálenosti mezi záměrem přístavby základní školy a pozemkem parc. č. XA. Podstatou námitky byla skutečnost, že ačkoli se v průběhu územního řízení několikrát změnila rozměry přístavby základní školy, vzdálenost 13, 2 m mezi přístavbou a zmíněným pozemkem zůstala vždy stejná, což z povahy věci nemůže být správné. Postoj krajského soudu, podle něhož stěžovatelka neoznačila předchozí verze projektové dokumentace, je

pokračování

nekonzistentní. Při vypořádání jiných námitek totiž krajský soud neměl problém se detailně zabývat obsahem jednotlivých listin výkresové dokumentace, tzn. detailně se seznámil s obsahem správního spisu. Krajský soud tedy důkazy nepoměřoval ve vzájemné souvislosti. Nemůže obstát odůvodnění krajského soudu, ve kterém stěžovatelce vyčítá, že se vzdálenosti nepokusila sama přeměřit, ačkoli v následujícím bodě připustil, že dokud přístavba nestojí, přeměřit tuto vzdálenost skutečně není možné.

[9] V bodě 53 napadeného rozsudku se podle stěžovatelky krajský soud nedostatečně vypořádal s námitkou, která se týkala řešení zeminy, suti a odpadu ze staveniště. Není zřejmé, jak má být funkční situace, kdy pro shromažďování odpadů má být využíván pozemek parc. č. XC a pro příjezd na staveniště a zásobování stavby má být použito napojení na silnici č. III/3831 u stávající budovy mateřské školy. Pokud bude provedena přístavba základní školy, bude vyloučeno, aby z pozemku parc. č. XC bylo možné projet vozidly na silnici č. III/3831 napojením u stávající budovy mateřské školy. Stěžovatelka nepopírá, že žalovaný vysvětlil řešení dané situace. Jedná se však o řešení nemožné, na což již dříve stěžovatelka poukazovala.

[10] Podle stěžovatelky krajský soud nijak nekonkretizuje, proč je snížení denního osvětlení stěžovatelčiny nemovitosti na sousedním pozemku o 30 % přijatelné a přiměřené místním poměrům. Stěžovatelce není jasné, jak by danou námitku měla více konkretizovat, jak uváděl krajský soud. Ani krajský soud sám řádně nekonkretizoval, proč k podstatnému zhoršení oslunění nedojde. I když dané hodnoty vyhovují normám ČSN, nemění to nic na tom, že oslunění neodpovídá kvalitě venkovského charakteru bydlení a míře přiměřené místním poměrům. Krajský soud ohledně výhledu z nemovitosti pouze reprodukoval závěry žalovaného, že výhledu brání skleníky a pařeníště, anebo se výhledu zbavila sama stěžovatelka výsadbou křovin. Pro tento závěr se ve spise nenachází žádné důkazy. Tyto prvky výhledu pro svou výšku a umístění výhledu nebrání. Výhled ani míra oslunění nejsou omezeny stávající budovou základní školy. Krajský soud rovněž nesprávně posoudil, že přístavba základní školy zamezí ve výhledu pouze v prostoru mezi stávajícími budovami základní a mateřské školy. Nevěnuje však pozornost tomu, že přístavba základní školy se bude tyčit nad stávající budovu mateřské školy. Nesprávně zjištěný skutkový stav se projevuje i ve vypořádání související námítky. Krajský soud totiž uvedl, že stěžovatelka musela počítat s rušným prostředím, jelikož stěžovatelčin dům byl postaven v době, kdy již existovala stávající budova základní a mateřské školy. Stěžovatelka zdůraznila, že jí rušné prostředí (hrající si děti) nikdy nevadilo. Stěžovatelčin dům byl postaven tak, aby mu základní škola nestínila, stejně tak byla následně umístěna mateřská škola. Tyto skutečnosti mají vliv také na posouzení kvality bydlení. S podstatou těchto námitek se napadený rozsudek vůbec nevypořádává a obsah žalobních námitek pro účely jejich odmítnutí krajský soud parafrázuje a bagatelizuje. Námitky stěžovatelka směřovala proti případnému využití budovy jako multifunkčního centra. Úvahy nad zvýšením aktivity tedy nejsou spekulace, jsou-li podloženy důkazy, které stavebník ani žalovaný nevyvrací a krajský soud je přechází bez povšimnutí. V této souvislosti stěžovatelka spatřuje vadu napadeného rozsudku i ve vypořádání se s námitkami týkajícími se nedodaných pohledů. Stěžovatelka chtěla, aby byl vytvořen pohled z jejího pozemku z úrovně oken v nemovitosti. Pohled z pozemku parc. č. XA nemůže být totožný jako z pozemku parc. č. XB z úrovně oken. Krajský soud paradoxně v bodu 66 napadeného rozsudku stěžovatelce přisvědčuje, že stavebník měl doložit, jak bude vypadat stavební záměr z pohledu žalobců. Podstatou námítky se ovšem

krajský soud opět nezabýval. Stěžovatelka shrnula, že dosud neměla možnost si vytvořit představu, jak bude přístavba základní školy vypadat.

[11] Podle stěžovatelky krajský soud přistoupil ke svébytnému hodnocení toho, zda se některé z námitek týkají práv stěžovatelky. Vady řízení ani nedostatky ve skutkových zjištěních nenapravit stavební úřad ani žalovaný. Ze správních rozhodnutí vyplývá, že namítané otázky nezasahují do práv stěžovatelky, avšak toto odůvodnění je nepřesvědčivé a nesprávné. Stejně nepřesvědčivý je v tomto ohledu i napadený rozsudek. Stěžovatelka namítala nesprávné posouzení („*vymlčení*“) podkladů, k jejichž doložení stavební úřad vyzval stavebníka. Krajský soud uvedl, že netrvání na doložení těchto podkladů poté, co je jejich „*nedůvodnost vysvětlena*“ projektantem, je postup souladný se správním řádem. Stěžovatelka k tomuto závěru uvedla, že namítala nedoložení všech podkladů podle výzvy stavebního úřadu, a příkladmo uvedla dva podklady, které uvodila slovem „*zejména*“. Pokud krajský soud hodnotil nepotřebnost pouze dvou podkladů (hydrogeologického průzkumu a řezu terénem), nevypořádal se s námitkami, které se týkají zbývajících podkladů. Stavebníkovi tedy marně uplynula lhůta k jejich doložení. Vzhledem k tomu, že stavebník nedoložil potřebné podklady, nemohl stavební úřad rozhodnout o umístění stavby.

[12] Stěžovatelka namítla, že v bodě 60 napadeného rozsudku je patrné nesprávné zhodnocení skutkového stavu, protože nepodloženou odpověď projektanta krajský soud posoudil jako konzultaci. Krajský soud z takto nesprávně zjištěného skutkového stavu vychází. Stěžovatelka nemůže předem „*rozptylovat*“ tyto nesprávné závěry krajského soudu. Co se řezu terénem týče, končí zmiňovaná kóta cca v úrovni oken kuchyně stávající budovy mateřské školy, dále nepokračuje. Plocha vedle dílny (ta se stavět nebude, jak chybně uvádí krajský soud v bodě 116 svého rozsudku) není vyspádována směrem k budově mateřské školy. Hrozí tedy riziko odtoku vody na pozemek parc. č. XA. Tato obava je podkladem i pro námitky k ne/vyhotovení hydrogeologického průzkumu. Závěr krajského soudu o irelevanci stěžovatelčiných námitek je tedy nedůvodný.

[13] Krajský soud v bodě 42 napadeného rozsudku rekapituluje dosavadní průběh řízení tak, že předchozí územní rozhodnutí ve věci bylo zrušeno pro různé vady a v návaznosti na výtky stěžovatelky doplněno. Stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí na pravou míru, že se jednalo o zásadní vady, jako např. ignorace střední radonové zátěže v území, nevytyčení parkovacích míst, chyby byly i v údajích jako označení pozemků a vzdáleností, případně zcela chybělo geodetické zaměření nebo údaje o kapacitách přístaveb. Není vinou stěžovatelky, že po upozornění na tyto chyby trvala náprava stavebníkovi rok, přesto nedostatky nebyly odstraněny v úplnosti.

[14] Nedostatky projektové dokumentace nebyly podle stěžovatelky odstraněny. Chybně k této otázce přistupuje i krajský soud v napadeném rozsudku, a to navíc za situace, kdy se nezabýval podstatou námitek týkající se zneužití správního uvážení. Odmítavý postoj k důvodnosti námitek stěžovatelky lze ilustrovat na opakované mystifikaci projektantem, kterou převzal správní orgán i krajský soud (bod 57 napadeného rozsudku). Projektant údajně původně zamýšlel vybudování „*plnohodnotného vsakovacího objektu*“. Tato informace se však nezakládá na pravdě. Původně projektant zamýšlel napojení na vsakovací prvek na hranici pozemků, který však nikdy neexistoval. Stavební úřad se neměl spolehnout na nepodložené sdělení stavebníka/projektanta. Pokud netrval na doložení podkladů, měl

pokračování

toto své rozhodnutí dostatečně odůvodnit a doložit. Krajský soud nesprávně následně stručné „*odůvodnění*“ stavebního úřadu považuje za splnění požadavků správního řádu na podobu takového postupu (tzn. nevyvrátil námitku týkající se zneužití správního uvážení) a současně vychází z chybného skutkového stavu.

[15] Stěžovatelka dále namítla, že krajský soud rozhodl bez nařízení jednání. Podle stěžovatelky pro tento postup nebyly splněny podmínky. S ohledem na zjevné a zásadní pochybnosti o skutkovém stavu, kdy krajský soud uvádí chybnou výšku přístavby základní školy nebo uvádí, že se mají stavět i jiné stavby na pozemcích (dílky), mělo být jednání nařízeno, aby tyto pochybnosti bylo možné odstranit.

[16] Stěžovatelka uvedla, že po podání žaloby byly stranami navrženy důkazy, a to nikoli výlučně k podanému návrhu na přiznání odkladného účinku. K navrženým důkazům krajský soud nezařadil žádné stanovisko.

[17] Stěžovatelka navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného.

2.2 Vyjádření žalovaného

[18] Žalovaný se vyjádřil k námitce, která se týká výšky přístavby školy. Podle stěžovatelky krajský soud neodůvodnil, proč 2 NP odpovídají cca 9 m. Údaj o tom, že 2 NP odpovídají cca 9 m, však vyplývá ze závazného stanoviska, které bylo podkladem pro rozhodnutí žalovaného. Tento výrok považuje žalovaný za srozumitelný a nevyžadující další podrobný výklad. Žalovaný popsal, jak lze určit výšku standardního domu s obytným podkrovím. Ohledně dalších námitek odkázal na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě.

2.3 Vyjádření OZNŘ I

[19] OZNŘ I se ztotožňuje se závěry krajského soudu, jehož rozsudek je podle jejího názoru dostatečně zdůvodněn a vyplývá z něj, z jakého skutkového stavu krajský soud vycházel. Značná část námitek stěžovatelky v kasační stížnosti je podle OZNŘ I čistě spekulativní, nemá oporu v napadeném rozsudku ani správním spise. Stěžovatelka mnohé vytrhává z kontextu.

[20] OZNŘ I uvedla, že soulad záměru s územně plánovací dokumentací opakovaně potvrdily dotčené orgány v závazných stanoviscích. Závazné stanovisko ze dne 14. 12. 2021 je řádně odůvodněno a stěžovatelka jeho závěry nevyvrací relevantními důvody a argumenty. Záměr je v souladu s územně plánovací dokumentací. OZNŘ I se vyjádřila k výškovým regulativům v území. Záměr je přístavbou stávající budovy základní školy, do původní budovy zasahuje, je s ní provozně spojen a je nepochybně její úpravou ve smyslu daného regulativu. Na přístavbu se použijí regulativy územního plánu, který se týká již existujících budov a reguluje výšku budov odlišně. Interpretací „*rozsáhlé dostavby původní stavby*“ se zabýval krajský soud v bodě 79 napadeného rozsudku.

[21] OZNŘ I uvedla, že vzdálenost záměru od domu stěžovatelky zůstala stejná. Projektová dokumentace byla upravována a opravována. To nic nemění na tom, že záměr

byl schválen v podobě, která odpovídá upravené projektové dokumentaci. Sama stěžovatelka přiznává, že námitka nesprávnosti údaje vzdálenosti záměru od jejího pozemku byla „konkretizována uvedením těchto v průběhu času proměnlivých hodnot“. Své tvrzení o nesprávnosti hodnot však stěžovatelka ničím nedokládá a opomíjí, že umístění záměru je specifické.

[22] V územním rozhodnutí byly zapracovány podmínky pro odvoz zeminy, suti a odpadu podle závazného stanoviska. Průjezd mezi mateřskou školou a plotem, který vede paralelně se silnicí, je 4 m široký a v současné době je využíván pro zásobování. Není pravda tvrzení stěžovatelky o šířce průjezdu 1,5 m.

[23] Krajský soud se podle názoru OZNŘ I dostatečně zabýval otázkou kvality bydlení stěžovatelky. Dům stěžovatelky je umístěn v blízkosti školy a školky několik let. Záměr navazuje na stavbu školy a školky a propojuje je. Vzdálenost od pozemků a stavby stěžovatelky je dostatečná. Záměr nezmění dosavadní charakter okolí. OZNŘ I popsala umístění stromů, skleníků a pařenišť stěžovatelky, které především brání stěžovatelce ve výhledu. Dopad záměru na oslunění byl posouzen znaleckým posudkem. Dům stěžovatelky není v proluce mezi stávajícími budovami základní a mateřské školy. Tvrzení stěžovatelky, že umístění domu bylo zvoleno tak, aby mu budova základní školy nestínila, proto není pravdivé.

[24] Tvrzení stěžovatelky o „multifunkčním centru“ je spekulativní a neodpovídá dokumentaci záměru. Pokud se ředitelka školy zmínila o dalším využití školy, reagovala pouze na námitky stěžovatelky, že přístavba školy není potřebná a nebude pro ni využita. OZNŘ I uvedla, že společenské akce se ve škole pořádají v rádech dnů v roce. Ve dnech pracovního klidu se akce pořádají zcela výjimečně. OZNŘ I upozornila na to, že na opakované žádosti stěžovatelky zajistila dodání pohledů nad rámec běžného rozsahu.

[25] Podle OZNŘ I se krajský soud vypořádal se všemi námitkami stěžovatelky. Svá práva mohla stěžovatelka v průběhu správního a soudního řízení řádně uplatnit a její námitky byly projednány. OZNŘ I však souhlasí s krajským soudem, že v řadě případů se námitky stěžovatelky netýkaly jejích práv. Drobné chyby či nesrovnalosti nadto byly již v průběhu správního řízení odstraněny.

[26] Riziko odtoku vody na pozemek stěžovatelky je podle OZNŘ I zcela spekulativní. Hydrogeologický průzkum nebyl zpracován, protože v případě záměru nebyl vyžadován. V místě nejsou navrhovány žádné zpevněné plochy. Byl proveden geologický průzkum, který byl s ohledem na předmět žádosti a posouzení záměru potřebný.

[27] OZNŘ I uvedla, že není zřejmé, v čem mělo spočívat stěžovatelkou tvrzené zneužití správního uvážení. Pokud byly v dokumentaci vady či chyby, byly v průběhu správního řízení odstraněny.

[28] Podle OZNŘ I nebyly v posuzované věci dány pochybnosti o skutkovém stavu. Žádný z účastníků nepožadoval nařízení jednání, proto krajský soud rozhodl pouze na základě důkazů, které jsou ve správním spise. Důkazy, jež stěžovatelka předložila ke svým následným vyjádřením v průběhu soudního řízení, byly zjevnou reakcí

pokračování

na vyjádření OZNŘ I na přiznání odkladného účinku a nedotýkaly se věcného posouzení žaloby. Krajský soud v bodě 36 napadeného rozsudku odůvodnil, proč se předloženými důkazy nezabýval.

[29] OZNŘ I navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

2.4 Replika stěžovatelky

[30] Stěžovatelka uvedla, že žalovaný zpětně konkretizuje své úvahy o tom, co znamená regulace 2 NP. Tuto úvahu žalovaný ovšem nijak nedává do souvislosti s tím, že stavební záměr má výšku 12,5 m a má tři nadzemní podlaží. Žalovaný se snaží stavební záměr podřadit pod množinu existujících staveb. Nejedná se však o rekonstrukci. Záměr je přístavba, tzn. v podstatě nová stavba. Žalovaný záměr za rekonstrukci/úpravu nikdy nepovažoval. Argumentoval totiž tím, že plochá střecha prakticky umožňuje dodržení výškového regulativu při přidání podlaží, je-li dodržena výška cca 9 m.

[31] Stěžovatelka uvedla, že není možné, aby vzdálenost přístavby základní školy od pozemku stěžovatelky zůstala po celou dobu vždy stejná, pokud rozměry přístavby a ostatní vzdálenosti byly několikrát změněny.

[32] Vjezd u školky je široký cca 4 m a je již nyní běžně využíván vozidly k zásobování mateřské školy. Pokud by však byl realizován stavební záměr, tento vjezd by nemohl být využíván, protože by mu v cestě stála přístavba základní školy. Alternativou je mezera mezi plotem a budovou mateřské školy o šířce pouze 1,5 m. Podle stěžovatelky není žádoucí stav, aby v územním řízení byly stanoveny nesplnitelné podmínky provádění stavby.

[33] Žalovaný bagatelizuje námitky stěžovatelky a zkresluje skutečný stav. Skleníky i pařeniště jsou nízké, stojí mimo rodinný dům a jeho okna výhledu nebrání. Stromy na hranici pozemků rodinný dům nepřerůstají a ani zdaleka nedosahují plánované přístavby základní školy, jediný vzrostlý strom je na jižní straně, kde se v domě nachází pouze schodiště. Stěžovatelka uvedla, že okolní stavby záměru jsou postaveny tak, že jí ve výhledu a oslunění nebrání. Revizní posudek z neznámého důvodu používá normy pro hlavní město Prahu a obsahuje i další nedostatky. Stěžovatelka zdůraznila, že umístění jejího rodinného domu není náhodné. Z mapových podkladů i z fotografií je patrné, že rodinný dům stojí v proluce. To mj. potvrdilo i Ministerstvo pro místní rozvoj ve svém stanovisku ze dne 12. 12. 2019. Pro dokreslení situace v místě stěžovatelka předložila fotografie zachycující okolí rodinného domu.

[34] Nedostatky podkladů v územním řízení nebyly řádně odstraněny. To lze doložit podle stěžovatelky i na základě toho, že ve stavebním řízení správní orgán vyzval OZNŘ I k doložení podkladů.

2.5 Duplika OZNŘ I

[35] OZNŘ I uvedla, že otázka vzdálenosti záměru od pozemku stěžovatelky byla vyřešena již správními orgány i krajským soudem. Námitky stěžovatelky jsou pouhé spekulace. OZNŘ I se vymezila vůči tomu, že by bagatelizovala skutečný stav věci

a skutečnosti překrucovala. Jednala v souladu se svými povinnostmi a nedostatky podkladů řádně odstranila. Dům stěžovatelky podle OZNŘ I nestojí v proluce. To dokládá fotografiemi a dále dodává, že tvrzení stěžovatelky rovněž vyvrací veřejně dostupná katastrální i letecká mapa.

[36] OZNŘ I se dále vyjádřila v tom smyslu, že veškeré podstatné nedostatky dokumentace, včetně těch, které mohly mít vliv na správnost či zákonnost územního rozhodnutí, byly v průběhu řízení řádně odstraněny. Nedostatky dokumentace ve stavebním řízení nejsou předmětem tohoto řízení.

3. Právní hodnocení

[37] Kasační stížnost není důvodná.

[38] NSS předně připomíná, že nepřezkoumatelnost rozsudku nezpůsobuje nesouhlas stěžovatelky s jeho odůvodněním a závěry (viz např. rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, čj. 2 As 47/2013-30, ze dne 29. 4. 2010, čj. 8 As 11/2010-163). Námitky stěžovatelky, které se týkají nepřezkoumatelnosti, většinou směřují k tomu, že krajský soud nepřijal konkrétní závěr či neodpověděl na dílčí námitku. Stěžovatelka však přehlíží, že krajský soud posoudil věc komplexně a na námitky odpověděl ucelenou argumentací, z níž lze seznat, jak o námitkách stěžovatelky uvažil. Účelem odůvodnění rozhodnutí není reakce na každou jednotlivou námitku, ale postačí, jestliže rozhodnutí jako celek dává odpovědi na dané námitky, resp. z něho alespoň implicitně vyplývá, jak se soud s jednotlivými námitkami vypořádal. Jak k tomu trefně uvádí Ústavní soud „*není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“ (nález ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68, srov. též usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2009, sp. zn. II. ÚS 2774/09, či rozsudky NSS ze dne 30. 4. 2009, čj. 9 Afs 70/2008-130, ze dne 21. 12. 2011, čj. 4 Ads 58/2011-72, ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014-43, ze dne 29. 3. 2013, čj. 8 Afs 41/2012-50, ze dne 3. 7. 2013, čj. 1 As 17/2013-50, nebo ze dne 25. 2. 2015, čj. 6 As 153/2014-108).

[39] NSS rozdělil posouzení věci do šesti částí, a to *Prostorové regulativy (3.1), Vzdálenost záměru od pozemku stěžovatelky (3.2), Odvoz zeminy, suti a odpadu (3.3), Kvalita bydlení stěžovatelky (3.4), Podklady ve správním spise (3.5), Nařízení jednání (3.6).*

3.1 Prostorové regulativy

[40] Stěžovatelka v průběhu správního i soudního řízení obecně namítala, že přístavba základní školy výškově přesahuje prostorový regulativ aktuálního územního plánu OZNŘ I, který povoluje u nových budov pouze dvě nadzemní podlaží.

[41] Územní plán OZNŘ I, který nabyl účinnosti dne 20. 10. 2021, vymezil pozemky stavebního záměru jako stabilizovanou plochu občanského vybavení: občanské vybavení veřejné OV a jako stabilizovanou plochu veřejných prostranství: vybraná veřejná prostranství s převahou zpevněných ploch. V odvolacím řízení vydalo oddělení územního

pokračování

plánování potvrzující závazné stanovisko ze dne 14. 12. 2021, v němž je zpracován regulativ územního plánu ze dne 20. 10. 2021: *výška objektu max. 2 NP; u stávajících objektů překračujících výškovou regulaci nesmí být při jejich rekonstrukci nebo úpravě zvětšena výška jejich římsy ani hřebene střechy; vzhled, objem a měřítko stavby je třeba navrhovat dle její funkce a architektonicko-urbanistického kontextu jejího umístění v dané lokalitě.* Na straně 5 citovaného závazného stanoviska je dále uvedeno, že *výška objektu max. 2 NP neznámá požadavek na podlažnost objektu max. 2 NP, nýbrž na maximální výškovou hladinu zástavby ve smyslu územního plánování. Výškové hladině 2 NP ve smyslu územního plánu odpovídají stavby se 2 NP a šikmou střechou (podkrovím), tj. stavby s výškou cca 9 m nad terénem.*

[42] Z těchto dokumentů plyne závěr, že výšková regulace 2 NP odpovídá výšce dvou nadzemních podlaží bez ohledu na reálný počet nadzemních podlaží. Údaj 9 m převzal žalovaný ze závazného stanoviska. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka nevznesla žádné námitky, proč by tento údaj neměl být správný, neměl žalovaný a následně i krajský soud důvod se hodnotou 9 m podrobněji zabývat. V této souvislosti nelze vyčítat krajskému soudu, že záměr má dosahovat výšky 12,5 m. Krajský soud pouze vyložil, co znamená regulace 2 NP. Ostatně krajský soud v bodě 87 napadeného rozsudku uvedl, že je nepochybné, že stávající budova základní školy nově stanovený výškový regulativ v územním plánu skutečně významně překračuje. Zároveň však rozvedl, že na záměr se použije ta část regulace, která se týká stávajících budov, u nichž je možné překročit výškovou regulaci při jejich rekonstrukci nebo úpravě za podmínky, že nebude zvětšena výška římsy ani hřebene střechy stávající budovy. Mezi stranami již není sporné, že výška přístavby základní školy nepřesáhne výšku stávající budovy základní školy. To se ani zjevně nestalo. Není pravda, že žalovaný uvedl, že plochá střecha přístavby prakticky umožňuje dodržení výškového regulativu při přidání podlaží, je-li dodržena výška cca 9 m. Žalovaný na straně 16 svého rozhodnutí vysvětlil, že se na změnu stavby školy vztahuje podmínka nezvýšení římsy a hřebene střechy, nikoli hladina 2 NP. Plochou střechu žalovaný zmínil pouze ve vyjádření ke kasační stížnosti v části, v níž popisoval konstrukční výšku budov.

[43] Krajský soud podotkl, že ve vztahu k výškové hladině stávajících budov se nabízí otázka, co je míněno rekonstrukcí nebo úpravou stávajících objektů a zda pod tyto pojmy spadá i přístavba, tedy nyní projednávaný stavební záměr. Touto otázkou se však krajský soud blíže nezabýval, neboť tímto směrem žalobci svou argumentaci nevedli. Krajský soud se tedy s ohledem na vázanost žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) touto problematikou nemohl zabývat (viz bod 88 napadeného rozsudku). V kasačním řízení pak platí zákaz novot (srov. § 104 odst. 4 s. ř. s.).

[44] S ohledem na námitky stěžovatelky je nutné podotknout, že se v průběhu územního řízení změnil územní plán OZNŘ I. Starý územní plán neobsahoval přesnou výškovou regulaci. V odvolacím řízení přijala OZNŘ I územní plán nový, který výškovou regulaci (v zóně stavebního záměru) omezil na dvě nadzemní podlaží (2 NP).

[45] Stavební úřad ve věci vycházel ze souhlasného závazného stanoviska Městského úřadu Šlapanice ze dne 17. 6. 2020. Dotčený orgán ve svém stanovisku cituje z prostorových regulativů tehdy účinného územního plánu OZNŘ I z roku 1998 toto: *„v ploše je třeba respektovat výškovou hladinu, tvar střechy, směr hřebene a stavební čáry okolní zástavby. Pozornost je nutné věnovat architektonickému výrazu... nová výstavba, přestavba*

nebo modernizace objektů v centru obce musí zachovat genia loci“. Dotčený orgán pak ve stanovisku uzavřel, že výškovou hladinu okolní zástavby stavební záměr respektuje a odpovídá územnímu plánu. Žalobci v řízení před krajským soudem namítali, že stavební úřad nesprávně vyložil pojem „*rozsáhlá dostavba původní stavby*“, a to, že k takovému výkladu nebyl ani oprávněn. Krajský soud při vypořádání této námitky správně uvedl, že rozhodující pro věc bylo, že žalovaný zareagoval na změnu územního plánu, která nastala v průběhu územního řízení, a záměr posoudil v souladu s novým územním plánem. Výklad pojmu „*rozsáhlá dostavba původní stavby*“ se proto stal v průběhu času bezpředmětným a touto otázkou se krajský soud nemusel zabývat. Krajský soud také dostatečně vysvětlil, proč se touto problematikou zabývat nebude (viz body 77 a násl. napadeného rozsudku).

[46] Pokud stěžovatelka uvádí, že stavební úřad nesprávně posoudil otázku „*rozsáhlé dostavby původní stavby*“ ve vztahu k prostorovým regulativům a tím zatížil vadou výrok svého rozhodnutí a žalovaný jen bez dalšího převzal argumentaci stavebního úřadu, je v této souvislosti nutno podotknout, že rozhodující pro posouzení této otázky byla souhlasná závazná stanoviska, podle nichž se pouze změnil územní plán, na základě kterého byl stavební záměr posuzován. Výsledek byl však vždy shodný – stavební záměr vyhovuje prostorovým regulativům. Za této situace tedy neměl žalovaný důvod měnit výrok rozhodnutí ve vztahu k prostorovým regulativům. Pro posouzení věci je nyní podstatné pouze to, že stavební záměr vyhovuje prostorovým regulativům, které vyplývají z nového územního plánu. Proto není zapotřebí výkladu pojmu „*rozsáhlá dostavba původní stavby*“, který byl obsažen v původním územním plánu.

3.2 Vzdálenost záměru od pozemku stěžovatelky

[47] NSS uvádí, že na námitky, které se týkaly vzdálenosti záměru od pozemku stěžovatelky, krajský soud dostatečně reagoval a své závěry podrobně odůvodnil. Stěžovatelka dovozuje z odůvodnění rozsudku rozpory, které se v něm nenachází.

[48] Z projektové dokumentace, z níž správní orgány ve svých rozhodnutích vycházely, vyplývá, že vzdálenost stavebního záměru od pozemku stěžovatelky je 13,2 m. Stěžovatelka uvedla, že podstatou žalobní námitky byla skutečnost, že ačkoli se v průběhu územního řízení několikrát změnila rozměry přístavby základní školy, zůstala vzdálenost mezi přístavbou a zmíněným pozemkem vždy stejná. Krajský soud v bodě 92 svého rozsudku vysvětlil, že obavy žalobců, že vzdálenost vytyčenou v projektu údajně nebude možné splnit, jsou podloženy pouze odkazem na neupřesněné předchozí verze projektové dokumentace. Uvedl, že takovou neurčitou a hypotetickou námitkou se zabývat nemůže. Dodal, že pro další obranu práv žalobců je důležité to, že OZNŘ I musí stanovený odstup dodržet, neboť jde o závazný údaj z výroku rozhodnutí o umístění stavby (bod 93 napadeného rozsudku). Stěžovatelka vyčítala krajskému soudu, že při vypořádání jiných námitek neměl problém se detailně zabývat obsahem jednotlivých listin projektové dokumentace. NSS ovšem zdůrazňuje, že podstatou posouzení této námitky bylo to, že podle projektové dokumentace bude vzdálenost stavebního záměru od pozemku stěžovatelky 13,2 m. Vzhledem k tomu, že námitku o vzdálenosti záměru od pozemku žalobců (v závislosti na změnách rozměrů přístavby) stěžovatelka rozvinula pouze odkazy na neupřesněnou projektovou dokumentaci, krajský soud k tomu neměl již co dodat.

pokračování

[49] Krajský soud rovněž uvedl, že lze v území změřit nyní existující pevně dané vzdálenosti (zejména odstup stávající budovy základní školy od domu a od plotu žalobců) a od nich pak odvodit, zda je vzdálenost přístavby od společné hranice s ohledem na její plánované rozměry vytyčena v projektu správně (bod 92 napadeného rozsudku). O to se žalobci však ani nepokusili. V následujícím bodě napadeného rozsudku krajský soud doplnil, že to, zda OZNŘ I skutečně dodrží vzdálenost záměru od pozemku stěžovatelky, bude reálně možné zjistit, až stavební záměr bude postaven. V napadeném rozsudku tedy neexistuje rozpor v tom, že by krajský soud vyčítal žalobcům to, že se nepokusili přeměřit vzdálenost záměru od pozemku stěžovatelky, a vzápětí by uvedl, že to není možné do té doby, dokud stavba skutečně nestojí. Krajský soud pouze předeštel možnost, jak lze odvodit vzdálenost přístavby od pozemku stěžovatelky.

3.3 Odvoz zeminy, suti a odpadu

[50] Krajský soud v souvislosti s námitkami, které se týkaly odvozu zeminy, suti a odpadu, podotkl, že se tato problematika nijak nedotýká práv stěžovatelky, neboť stěžovatelka netvrdí, že by odpad apod. měl být skladován v blízkosti jejího pozemku, proto námitku stěžovatelky vypořádal pouze stručně (viz body 53 a 116 napadeného rozsudku).

[51] NSS s krajským soudem souhlasí a ve shodě s ním dále uvádí, že zmíněná problematika byla řešena v závazném stanovisku Městského úřadu Šlapanice, podle kterého bude možné shromažďování odpadů jen na pozemku parc. č. XC. A v části B.8 stavební dokumentace se OZNŘ I sama zavázala, že bude pro příjezd na staveniště a zásobování stavby využívat napojení školy na silnici III/3831 u mateřské školy. Druhý stávající sjezd využívat nebude. Obdobné podmínky jsou uvedeny v bodě 20 výroku rozhodnutí o umístění stavby a na straně 6 územního rozhodnutí. S využíváním stejného místa výjezdu počítá i souhrnná technická zpráva (doplněná 03/2021) na straně 16.

[52] Není zřejmé, z čeho stěžovatelka dovozuje, že se jedná o řešení nemožné. Na pozemku parc. č. XC u vjezdu k mateřské škole je dostatek místa pro skladování odpadu apod. Je též možné odtud odvážet odpady, zeminu a suť. To, že průjezd mezi mateřskou a základní školou *po* realizaci přístavby již nebude průjezdný, již není podstatné.

3.4 Kvalita bydlení stěžovatelky

[53] Podle stěžovatelky krajský soud nijak nekonkretizuje, proč je snížení denního osvětlení stěžovatelčiných nemovitostí o 30 % přijatelné a přiměřené místním poměrům. Stěžovatelka přitom nezpochybňuje, že míra osvětlení odpovídá požadavkům podle ČSN. V tomto ohledu byl vypracován posudek Ing. Kramoliše ze dne 20. 7. 2020. Žalovaný v souladu s tímto posudkem uvedl, že v případě rodinného domu bude (měřeno dle pokoje v 1. NP s orientací na jihovýchod) sníženo denní oslunění z 3 h 22 min na 2 h 27 min. Minimální normovaný limit přitom byl 1 h 30 min, zatímco střední hodnota je dle normy 3 h. I po realizaci přístavby proto nedojde k drastickému poklesu oslunění. Hodnotově se míra oslunění bude stále více blížit střední míře oslunění než jeho minimální hodnotě. Podle posudku navíc nebude sníženo oslunění části zahrady rodinného domu žalobců, která je již zčásti zastíněna vzrostlými tújemi vysazenými podél plotu, jimiž se žalobci pohledově odstínili od pozemku školy. Stavební zámět tedy vyhovuje technickým normám oslunění.

[54] Krajský soud v této souvislosti dodal, že stěžovatelka nemá právo na hezký výhled. Splňuje-li stavební záměr požadavky na oslunění okolních nemovitostí, je-li v souladu s územně plánovací dokumentací a nenarušuje-li architektonický ráz lokality, nebude zpravidla ztráta výhledu nepřiměřeným zásahem do práv sousedů. Podle názoru krajského soudu je v nynějším případě zásah do výhledu žalobců přiměřený. Žalobci již nyní měli možnost výhledu značně omezenou vysokou budovou základní školy, navíc na pozemcích školy a školky se nacházejí vzrostlé stromy, které do výhledu rovněž zasahují. Žalobci se také na svém pozemku východním směrem připravili o výhled sami, neboť zde vysázeli na hranici pozemku dřeviny, postavili skleníky a pařeniště. Přístavba školy je nadto navržena v dostatečné vzdálenosti od pozemku stěžovatelky. Stěžovatelce nemůže nikdo zaručit, že se v okolí jejího domu nebude stavět. V podrobnostech viz body 97-99 napadeného rozsudku.

[55] NSS připomíná, že „požadavky na pohodu bydlení nelze absolutizovat a že určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastních okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům. Ostatně i normy soukromoprávní operují v právu imisí s pojmem zatížení „nad míru přiměřenou poměrům““ (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2006, čj. 2 As 44/2005 - 116, č. 850/2006 Sb. NSS). Proto určité zhoršení komfortu vlastníků okolních nemovitostí nemůže samo o sobě vést k závěru o nepřípustnosti umístěvaného záměru. Muselo by se jednat o zhoršení podstatné, které by muselo být v žalobě dostatečně konkrétním způsobem tvrzeno a namítáno (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2015, čj. 4 As 134/2015 - 48).

[56] V nynější věci stěžovatelka nijak nekonkretizovala, proč by přístavba školy měla nad míru přiměřenou poměrům zasahovat do pohody jejího bydlení. Za to nelze považovat zhoršení oslunění, které vyhovuje technickým požadavkům. Pokud stěžovatelka uvádí, že přístavba školy zasahuje do její pohody bydlení, co se týče venkovského charakteru bydlení, je nutné podotknout, že rodinný dům stojí vedle základní školy, a to téměř v centru obce. Nejedná se tedy o dům, který by stál na samotě a u něhož by nyní měla být postavena budova o výšce cca 12 m. V tomto kontextu tedy není zasahováno ani do venkovského charakteru bydlení, neboť není narušován dosavadní ráz obce. Dostavba základní školy má být realizována vedle dosavadní budovy základní školy. Nelze odhlédnout také od toho, že na hranici pozemku má stěžovatelka vzrostlé stromy, skleníky a pařeniště, čímž je její pozemek odstíněn od pozemku školy. To, zda z určitého místa v domě stěžovatelky bude ve výhledu stát přístavba školy, nemá v kontextu posuzované věci zásadní význam. Stěžovatelka nemůže předpokládat, že v okolí jejího domu, navíc v sousedství základní školy, nenastanou v budoucnosti žádné změny a její výhled zůstane navždy stejný. Na uvedených závěrech nemůže nic změnit ani to, jak vypadají pohledy na přístavbu z různých pozemků či z různých oken domu stěžovatelky. Podstatné je to, že míra oslunění vyhovuje technickým požadavkům a v řízení nevyšlo najevo ani případné významné zhoršení kvality bydlení stěžovatelky. NSS uzavírá, že v posuzovaném případě nebude podstatně zhoršeno oslunění rodinného domu stěžovatelky a zhoršení kvality bydlení stěžovatelky nebude zásadní.

[57] Pro posouzení věci není podstatné, zda dům stěžovatelky stojí v proluce mezi stavbou stávající základní školy a mateřské školy. V obou případech by to totiž

pokračování

nezměnilo nic na závěru, že stavba záměru nepřiměřeně nezasahuje do kvality bydlení stěžovatelky. Není tedy ani významné, zda stavba mateřské školy stála dříve než dům stěžovatelky, nebo ne. Pokud by krajský soud pochybil v závěru, zda stavba mateřské školy stála dříve nebo později než dům stěžovatelky, na posouzení věci to nemá vliv. Stěžovatelka nemá nárok na zakonzervování stavu, který tu byl v době, kdy byl postaven její dům. Na posouzení kvality bydlení stěžovatelky nemá vliv ani to, zda pohled na záměr z pozemku stěžovatelky byl učiněn z pozemku parc. č. XA či z konkrétní místnosti rodinného domu na pozemku parc. č. XB, jenž je obklopován prvně zmíněným pozemkem. NSS již výše vysvětlil, proč do kvality bydlení stěžovatelky nebude nepřiměřeně zasaženo. Jiný úhel pohledu na záměr z domu stěžovatelky by tento závěr nemohl zvrátit. Stejně tak není podstatné, v jaké části zahrady se nachází vzrostlý strom a které části domu tento strom stíní, ani z jaké úrovně oken stěžovatelka vidí pařeniště, skleníky, křoviny atd. Z tohoto důvodu NSS neprováděl k důkazu fotografie stěžovatelky, které mají zachycovat pohled z jejího domu. Již v průběhu správního řízení byly doloženy fotografie či jiné dokumenty, jak přibližně bude vypadat pohled z pozemku stěžovatelky. Ze stejného důvodu neprováděl NSS k důkazu fotografie, které předložila OZNŘ I.

[58] Námitky stěžovatelky v souvislosti se zhoršením kvality bydlení směřovaly k tomu, že by nový areál školy mohl být využíván jako multifunkční zařízení, nikoli k tomu, že prostor bude využíván na jarmarky a besídky. NSS uvádí, že přístavba základní školy má být využívána pouze pro školní účely. Možnost využití daných prostor pro multifunkční zařízení (obecní úřad, obecní knihovna, zdravotní středisko, klub důchodců či maminek) vyjádřila pouze ředitelka základní školy. Je však nutné mít na zřeteli, že v přístavbě základní školy mají nyní vzniknout především odborné učebny, jak plyne z projektové dokumentace. To je primární účel přístavby, který je posuzován ve vztahu ke kvalitě bydlení stěžovatelky. Jakékoli jiné možné využití přístavby základní školy je pouze hypotetické a soudu je nyní nepřisluší řešit.

[59] Stěžovatelka dále uvedla, že revizní posudek oslunění používá z neznámého důvodu normy pro hlavní město Prahu a obsahuje i jiné nedostatky. Tuto námitku stěžovatelka poprvé uplatnila až v řízení o kasační stížnosti. Jedná se proto o námitku nepřípustnou (srov. § 104 odst. 4 s. ř. s.). NSS k tomu dodává, že posudek Ing. Kramoliše ze dne 20. 7. 2020, který řeší otázku oslunění pozemku a domu žalobců, vycházel z nové normy ČSN EN 17037 (VIII/2020) – denní osvětlení budov (předchozí posudek Ing. Kramoliše ze dne 24. 1. 2019 řešil otázku oslunění podle normy ČSN 73 4301).

3.5 Podklady ve správním spise

[60] Krajský soud v bodech 54 - 56 napadeného rozsudku uvedl, že některé námitky se práv žalobců nedotýkají, ale stručně je i přesto vypořádal. Jednalo se o námitky „*souhlas vlastníka komunikace byl řádně prodloužen*“ (bod 102 a násl. napadeného rozsudku), „*žalovaný správně změnil výrok územního rozhodnutí*“ (bod 110 a násl. napadeného rozsudku), „*uložení stavebního odpadu i odvodnění zpevněných ploch jsou jasně vyřešeny*“ (bod 116 a násl. napadeného rozsudku).

[61] Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze obecně namítá, že krajský soud svébytně posoudil, které námitky se práv stěžovatelky týkají, a které nikoli. K tomu stručně NSS

uvádí, že správní soudnictví je povoláno k ochraně veřejných subjektivních práv, nikoli k ochraně veřejného zájmu ani práva objektivního (§ 2 s. ř. s.). Zákon žalobní legitimaci zřetelně spojuje s tvrzením přímého zkrácení na právech či povinnostech práv žalobce (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). K tomu viz např. rozsudky NSS ze dne 29. 6. 2023, čj. 8 As 386/2021 - 77, či ze dne 1. 11. 2023, čj. 6 As 277/2022 - 97.

[62] NSS k tomu dále uvádí, že stěžovatelka konkrétně spojila námitku o svébytném hodnocení toho, co zasahuje do práv stěžovatelky, s námitkou nedoložení všech potřebných podkladů ve správním řízení. Tuto námitku krajský soud vypořádal v bodě 57 a násl. a nepracoval s tím, že by se tato námitka nedotýkala práv stěžovatelky.

[63] K ne/doložení pokladů NSS rovněž uvádí, že stavební úřad vyzval OZNŘ I výzvou ze dne 7. 10. 2020 k doplnění projektové dokumentace, a to: 1) dopracovat vsakování vod vč. hydrogeologického průzkumu, 2) v požární technické zprávě opravit plochu přístavby základní školy, 3) v souhrnné technické zprávě aktualizovat rozměry stavby, 4) aktualizovat osluňovací studii, 5) doplnit řez konečnou úpravou terénu, 6) do projektové dokumentace doplnit řešení vegetace a terénních úprav, 7) doplnit výkres pohledu od pozemků p. č. XB a XA, 8) aktualizovat údaje v některých závazných stanoviscích.

[64] Stěžovatelka namítla, že se krajský soud zabýval jen otázkou doložení hydrogeologického průzkumu a řezu terénem, které výslovně zmínila v žalobě. Tyto dva podklady uváděla pouze příkladmo (pozn. NSS: v řízení před krajským soudem stěžovatelka dodala, že námitku směřovala i na osluňovací studii a doplnění pohledu od svých pozemků). Krajský soud se měl zabývat všemi nedoloženými podklady. NSS k tomu uvádí, že krajský soud v bodě 44 svého rozsudku vysvětlil, že OZNŘ I požadované doklady pod bodem 2), 3), 7) a 8) doložila, případně aktualizovala již doložené. Dále OZNŘ I k hydrogeologickému průzkumu uvedla, že zrevidovala řešení odvodnění školy – ustoupila od vsakovací rýhy (tzv. trativod) a bude vodu odvádět do obecní dešťové kanalizace. Proto hydrogeologický průzkum už nepotřebuje. Řez terénem ad 5) OZNŘ I nepovažovala za nutný, neboť se niveleta terénu a oplocení v sousedství pozemku parc. č. XA nezmění. Novou osluňovací studii ad 4) neprováděla, neboť v řízení doložila dvě studie, z nichž druhá vychází z aktuální normy ČSN. Řešení vegetace ad 6) ponechala následujícímu stupni projektové dokumentace.

[65] Krajský soud v návaznosti na námitku, že stavební úřad netrval na doložení podkladů, uvedl v bodě 58 napadeného rozsudku, že správní orgán není vázán výzvou k doložení podkladů v tom smyslu, že na jednou vydané výzvě musí za každých okolností trvat. Institut výzvy podle § 45 odst. 2 správního řádu slouží primárně k tomu, aby správní orgán pomohl žadateli odstranit nedostatky žádosti. Pokud se v této nápomoci správní orgán zmýlí a požaduje po stavebníkovi podklady, jejichž předložení není v dané věci potřeba, nevidí krajský soud žádný rozumný důvod, proč by od své vlastní výzvy nemohl správní orgán ustoupit. Pokud správní orgán na doložení podkladů dále netrvá, postačí, jestliže doložení podkladů formálně nevyžaduje a s nesplněním výzvy nespojuje žádné negativní důsledky a postup stručně odůvodní. NSS se závěrem krajského soudu souhlasí. Správní řízení plyne určitou dobu, vyvíjí se v čase a na základě předložených podkladů. Nelze proto trvat na tom, že určitá výzva k doložení podkladů musí být bezpodmínečně splněna bez ohledu na procesní vývoj řízení o žádosti. Ostatně pouze v případech, kdy by žadatel

pokračování

v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení, správní orgán zastaví řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

[66] Krajský soud se dále podrobněji zabýval netrváním na doložení hydrogeologického průzkumu, řezu terénem, pohledem z pozemku stěžovatelky a studií oslunění. Viz body 57, 61 - 68 napadeného rozsudku.

[67] NSS tedy uzavírá, že se touto námitkou stěžovatelky krajský soud podrobně zabýval, vysvětlil, proč žádné podklady ve správním spise nechybí. NSS nesouhlasí se stěžovatelkou ani v tom smyslu, že se krajský soud zabýval nedoložením pouze některých podkladů. Krajský soud vysvětlil, proč není třeba trvat na splnění výzvy stavebního úřadu ze dne 7. 10. 2020 a z jakého důvodu nebylo nutné nadále požadovat doložení původně žádaných podkladů. Nedělo se tak na základě nevysvětlitelných konzultací s projektantem, jak neustále tvrdí stěžovatelka. OZNŘ I v reakci na výzvu pouze vysvětlila, proč je dokládání některých podkladů nadbytečné. Stavební úřad v žádném případě nezneužil správní uvážení.

[68] NSS se dále vyjádří k hydrogeologickému průzkumu a řezu terénem. Těmito dvěma problematikám se stěžovatelka podrobněji věnovala v kasační stížnosti. NSS je vázán důvody uvedenými v kasační stížnosti (§ 109 odst. 4 věta před středníkem s. ř. s.), a proto obsah stížnostních bodů a kvalita jejich odůvodnění v kasační stížnosti do značné míry předurčují obsah rozhodnutí kasačního soudu. Rozsudek krajského soudu je tedy přezkoumáván v mezích kasačních námitek se zřetelem k důvodům obsaženým v § 103 odst. 1 s. ř. s. (viz např. rozsudky NSS ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 Afs 104/2004 - 54, ze dne 3. 6. 2003, čj. 6 Ads 3/2003 - 73, či ze dne 26. 10. 2007, čj. 8 Afs 106/2006 - 58).

[69] Z technické zprávy vyplývá, že voda, která se nevsákne do pozemku přes navržené propustné šterkové podloží, bude z plochy dvora školy odvodněna do dešťové kanalizace prostřednictvím drenážního potrubí. Z dokumentace je rovněž zřejmé, že nedojde ke změně úrovně terénu na hranicích s pozemkem stěžovatelky (parc. č. XA). Nejbližší terénní úpravy jsou ve vzdálenosti 2,6 m kolmo od hranice pozemků (viz koordinační výkres). Tyto terénní úpravy jsou navíc vyspádovány směrem ke stávající budově školy a nejsou odvodněny k pozemku stěžovatelky. Z uvedeného je zřejmé, že svod vody je vyřešen. Nebylo proto potřeba provádět hydrogeologický průzkum. Náležitě bylo odůvodněno, proč není třeba dokládat ani řez terénem a že obavy stěžovatelky jsou neodůvodněné. V této situaci není rovněž podstatné to, jak byl dříve zamýšlen svod vody. Podstatné pro posouzení věci je pouze stav podle aktuální dokumentace, která byla v řízení předložena.

[70] Stěžovatelka také namítla, že krajský soud nesprávně uvádí, že se budou stavět rovněž dílny. V tomto směru lze částečně stěžovatelce přisvědčit. Krajský soud totiž skutečně uvedl, že „se zpevněné plochy převážně nacházejí na nádvoří základní školy a mají být od pozemku žalobců odděleny novou stavbou skladu/dílny“. Dle koordinačního výkresu stavby se ovšem nejedná o novou stavbu skladu/dílen, ale (slovy koordinačního výkresu stavby) o „ostatní objekty (sklady/dílny) – nedotčené“. Nejedná se tedy o stavbu novou, ale již existující, která není daným stavebním záměrem dotčena. Tato drobná nepřesnost však nemůže nijak ovlivnit jinak správné závěry krajského soudu a zákonnost výroku napadeného rozsudku či přezkoumatelnost jeho odůvodnění.

[71] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí „*na pravou míru*“, že předchozí územní rozhodnutí ve věci bylo zrušeno pro zásadní vady, jež konkrétně popisuje. Není vinou stěžovatelky, že po upozornění na tyto nedostatky trvala náprava stavebníkovi rok a vady nebyly odstraněny v úplnosti. Stěžovatelka tím reagovala na shrnutí krajského soudu v bodě 42 napadeného rozsudku, v němž krajský soud rekapituloval dosavadní průběh řízení tak, že předchozí územní rozhodnutí ve věci bylo zrušeno pro různé vady a v návaznosti na výtky stěžovatelky doplněno. NSS podotýká, že se jednalo ze strany krajského soudu pouze o stručné shrnutí dosavadního stavu řízení. Nemělo se jednat o důkladný popis dosavadního průběhu řízení ve všech jeho podrobnostech. Poznámka stěžovatelky proto na posouzení této námitky nemá vliv.

[72] To, že nedostatky podkladů v územním řízení nebyly řádně odstraněny, lze podle stěžovatelky doložit i na základě toho, že ve stavebním řízení správní orgán vyzval OZNŘ I k doložení podkladů. Tato námitka ovšem není pro posuzovanou věc relevantní. Smysl, účel a předmět územního a stavebního řízení je odlišný, tzn. nelze srovnávat podklady, na základě kterých úřady v těchto řízeních rozhodují (rozsudky NSS ze dne 15. 12. 2011, čj. 1 As 133/2011 - 127, či ze dne 19. 6. 2013, čj. 4 As 7/2013 - 30).

3.6. Nařízení jednání

[73] Stěžovatelka namítala, že krajský soud nenařídil jednání, přestože ve věci existovaly pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu a ona sama k tomu rovněž navrhla důkazy.

[74] NSS uvádí, že pokud má stěžovatelka pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu, většinou to v posuzované věci plyne z toho, že má jiný názor na věc. To však neznamena, že by byl nedostatečně zjištěn skutkový stav. Vše bylo v napadeném rozsudku, jakož i v odůvodnění tohoto rozsudku, vysvětleno.

[75] K důkazním návrhům NSS uvádí, že úvahu o (ne)provedení důkazů soud činí samostatně a nezávisle na otázce, zda bude rozhodovat s jednáním ve věci samé, či bez jeho konání. Soud není v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. povinen provést všechny důkazy navržené účastníkem řízení nebo osobou zúčastněnou na řízení. Pokud však soud důkaznímu návrhu nevyhoví, musí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl (rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004 - 89, č. 618/2005 Sb. NSS). Pochopitelně, dojde-li soud k závěru o nutnosti provádět dokazování, jednání ve věci nařídít musí bez ohledu na případný postoj účastníků řízení, protože důkazy se provádějí při jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, čj. 7 As 93/2014 - 48, č. 3380/2016 Sb. NSS).

[76] Podle stěžovatelky krajský soud nezaujal žádné stanovisko k navrženým důkazům. Krajský soud však v bodě 36 napadeného rozsudku uvedl, že „*v reakci na nepřiznání odkladného účinku (vyjádření žalobců ze dne 27. 6. 2022 a 8. 7. 2022) doložili žalobci několik důkazů. Chtěli jimi zpochybnit argumentaci stavebníka, že je stavební záměr nezbytný ke zvýšení kapacity školy. Specifické je, že žalobci své důkazy doložili až po rozhodnutí soudu o odkladném účinku (usnesení ze dne 30. 5. 2022, čj. 30 A 46/2022-84) a v reakci na vyjádření žalovaného a stavebníka, přičemž nový návrh na přiznání odkladného účinku při tom nevznesli. Přesto je nepochybné, že právě návrh na odkladný účinek jimi chtěli žalobci podpořit. A jelikož v té době už krajský soud o odkladném účinku rozhodl, předloženými důkazy se nezabýval*“. NSS shledává

pokračování

takové zdůvodnění s ohledem na okolnosti této věci logickým a dostatečným. Důkazy, jež stěžovatelka předložila ve svých následných vyjádřeních v průběhu soudního řízení, byly zjevnou reakcí na vyjádření OZNŘ I na přiznání odkladného účinku a nedotýkaly se věcného posouzení žaloby. Pokud stěžovatelka zamýšlela tyto důkazy dokládat i ke své žalobní argumentaci, měla tak učinit výslovně. Úkolem krajského soudu není domýšlet, k čemu stěžovatelka navržené důkazy dokládala. Ostatně také OZNŘ I pouze k vyjádření k návrhu na odkladný účinek doložila určité fotografie a dokumenty, s nimiž se krajský rovněž nemusel vypořádat při posouzení věci.

4. Závěr a náklady řízení

[77] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[78] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

[79] Žalobci a) v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[80] Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. NSS osobám zúčastněným na řízení žádnou takovou povinnost neuložil, ty proto nemají právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 19. prosince 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu